ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 10 ເມສາ 2022 (04-10-2022)

ຊີວິດແຫ່ງໄຊຊະນະ

ທ່ານຈະອະທິບາຍໄຊຊະນະທີ່ທ່ານໄດ້ປະສົບການເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ແນວໃດ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ໃນພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາມີໄຊຊະນະເໜືອທຸກສິ່ງທີ່ໂລກໂຍນໃສ່ພວກເຮົາ.

ພຣະຄັມພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ໃນເວລາທີ່ລາວອາຍຸ30ປີ, ອັບຣາຮາມ ລິງຄອນ (Abraham Lincoln) ໄດ້ຜ່ານບາງມື້ທີ່ມືດມົວ. ແທນທີ່ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດສ່ວນບຸກຄົນແລະເປັນມືອາຊີບທີ່ລາວຫວັງໄວ້, ລາວກຳລັງປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານການເງິນ. ອີງຕາມບາງຄົນ, ລາວເຖິງກັບຕັດສາຍພົວພັນອັນຫວານຊື່ນເພາະວ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເຫຼົ່ານັ້ນ. ໃນວັນທີ່ 23 ມັງກອນ 1841, ທ່ານລິງຄອນ Lincoln ໄດ້ຂຽນເຖິງເພື່ອນຄົນນຶ່ງວ່າ, "ຕອນນີ້ຂ້ອຍເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ໂສກເສົ້າທີ່ສຸດທີ່ມີຊີວິດຢູ່, ຖ້າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຖືກແຈກຢາຍໃຫ້ທົ່ວທຸກຄອບຄົວເທົ່າທຽມກັນ, ມັນຈະບໍ່ມີໃບໜ້າທີ່ເບີກບານແມ້ແຕ່ໃບດຽວເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດບອກໄດ້ວ່າຂ້ອຍຈະດີຂຶ້ນຫຼືບໍ່; ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນສິ່ງຈະເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍຢ່າງໜັກໜ່ວງ! **ການທີ່ຈະສືບຕໍ່ເປັນຢູ່ແມ່ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ແທ້;** ຂ້ອຍຕ້ອງຕາຍ, ຫຼືດີຂຶ້ນກວ່ານີ້, ມັນໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນແບບນີ້." ບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍ, ທ່ານລິງຄອນ Lincoln ອາດຈະເວົ້າໃນປີ 1841 ວ່າທ່ານກຳລັງຜ່ານຊ່ວງເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ, ແຕ່ພາຍໃນຊາວປີ, ທ່ານໄດ້ຖືກປະເຊີນກັບມື້ນຶ່ງທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດທີ່ຈະນຳພາປະເທດທີ່ແຕກແຍກໃນສົງຄາມ. ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງຄືນໄດ້ໃນວັນເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ພວກເຮົາມີປະສົບການ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຈະມີຫຍັງຢູ່ຂ້າງໜ້າ, ເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າຄວາມທຸກທໍຣະມານມາທາງຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້, ແຕ່ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະເຫັນໃນບົດຮຽນນີ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊະນະແລ້ວສຳລັບພວກເຮົາ-ບໍ່ວ່າເຮົາຈະປະເຊີນກັບສິ່ງໃດ.

ພຣະຄັມພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ການສຶກສາພຣະຄັມພີ

1. <u>ໂຢຮັນ 16:19-22</u>

19. ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າເຂົາຢາກທູນຖາມພຣະອົງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫຼາຍຖາມກັນໃນເຣື່ອງທີ່ເຮົາ
ກ່າວນັ້ນຫຼືວ່າ "ຍັງໜ້ອຍນຶ່ງທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ" ແລະ "ຍັງອີກໜ້ອຍນຶ່ງພວກທ່ານກໍຈະເຫັນເຮົາ." 20. ເຮົາບອກ
ທ່ານທັງຫຼາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮ້ອງໄຫ້ຮ່ຳໄຮ ແຕ່ໂລກນີ້ຈະຊົມຊື່ນຍິນດີ ສ່ວນພວກທ່ານຈະມີຄວາມທຸກ
ໂສກແຕ່ຄວາມທຸກ ໂສກຂອງພວກທ່ານນັ້ນຈະກັບກາຍເປັນຄວາມຍິນດີ. 21. ເມື່ອຜູ້ຍິງຈະເກີດລູກ ນາງກໍມີຄວາມທຸກເພາະ
ເຖິງກຳນົດແລ້ວ ແຕ່ເມື່ອເກີດລູກແລ້ວນາງກໍບໍ່ຄຶດເຖິງຄວາມເຈັບປວດນັ້ນອີກ ເພາະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ຄົນຜູ້ນຶ່ງເກີດມາ
ໃນໂລກ. 22. ດັ່ງນັ້ນໃນບັດນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍກໍມີຄວາມທຸກໂສກ ແຕ່ເຮົາຈະເຫັນພວກທ່ານອີກແລະໃຈຂອງພວກທ່ານຈະຊົມ
ຊື່ນຍິນດີ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເອົາຄວາມຍິນດີນັ້ນອອກໄປຈາກພວກທ່ານໄດ້.

ພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເກີດລູກສອງເທື່ອ, ແລະກໍຂໍບອກວ່າ ການເປັນພະຍານເຖິງການເກີດລູກຢູ່ໃນໂລກອາດຈະເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າຢ້ານທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ເຄີຍພົບເຫັນ. ການໄດ້ເກີດລູກສອງຄົນເປັນປະສົບການໃກ້ຄວາມຕາຍສຳລັບນາງ. ນາງໄດ້ຮ້ອງ

ອອກດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ. ຄວາມດັນເລືອດຂອງນາງຫຼຸດລົງ, ສັນຍານເຕືອນໄດ້ມອດລົງແລະແພດໝໍໄດ້ຮີບແລ່ນເຂົ້າໄປເພື່ອຮັກສາຊີວິດຂອງນາງ. ແລະນາງຮ້ອງໄຫ້. ນາງຮ້ອງໄຫ້ຍ້ອນຄວາມເຈັບປວດຂອງນາງ. ນາງຮ້ອງໄຫ້ຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຂອງນາງ. ນາງຮ້ອງໄຫ້ເພາະວ່ານາງຕ້ອງການໃຫ້ລູກຂອງນາງຢູ່ທີ່ນີ້. ມັນເປັນໜ້າຫວາດສຽວ. ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາກໍມີລູກ! ທັງສອງເທື່ອ, ນ້ຳຕາແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດໄດ້ກາຍມາເປັນນ້ຳຕາແຫ່ງຄວາມສຸກ. ດັ່ງນັ້ນ, ແມ່ນ ແລ້ວ, ການເປັນພະຍານເຖິງເດັກນ້ອຍທີ່ເຂົ້າມາໃນໂລກອາດຈະເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າຢ້ານທີ່ສຸດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຫັນ-ແຕ່ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດທີ່ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນ. ຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ແລະຄວາມເຈັບປວດໄດ້ຖືກທົດແທນໂດຍຄວາມສຸກຂອງຊີວິດໃໝ່. ພຣະເຢຊູໄດ້ວາດພາບທີ່ຄ້າຍຄືກັນສຳລັບສາວົກຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າພຣະອົງຈະຈາກໄປ. ພຣະອົງບອກເຂົາເຈົ້າຫຼາຍເທື່ອວ່າພະອົງຈະຕາຍໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າສິ່ງນັ້ນຈະສຳເລັດໄດ້ແນວໃດ. ພຣະເຢຊູເຫັນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງໃນເລື່ອງນີ້: ການຕາຍຂອງພຣະອົງຈະເຈັບປວດສຳລັບເຂົາເຈົ້າ. "ເຮົາບອກທ່ານ ທັງຫຼາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ, ເຈົ້າຈະຮ້ອງໄຫ້ແລະໂສກເສົ້າ,...ເຈົ້າຈະໂສກເສົ້າ" (ຂໍ້ 20). ຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າແຕກຫັກ.

ທ່ານໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູປ່ຽນຄວາມໂສກເສົ້າໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມສຸກເມື່ອໃດ?

ສຳລັບພວກເຮົາທັງໝົດ, ການເສັຽຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູຕ້ອງເປັນຄວາມໂສກເສົ້າ. ບໍ່ພຽງແຕ່ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມອັນຮ້າຍແຮງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເຮົາຕ້ອງກ່າວໂທດ. "**ແຕ່ພຣະອົງຖືກບາດເຈັບຍ້ອນບາບຂອງພວກເຮົາທັງຫຼາຍ ພຣະອົງຖືກຕີຍ້ອນພວກເຮົາທຳຊົ່ວ ການລົງໂທດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮັບນັ້ນທຳໃຫ້ພວກເຮົາເປັນອິສຣະສົມບູນທີ່ພຣະອົງຖືກຕີນັ້ນກໍເພື່ອໃຫ້ເຮົາຫາຍດີ**" (ອຊຢ 53:5). ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈນ້ຳໜັກຂອງມັນ, ໄມ້ກາງແຂນເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມເຈັບປວດ. ຂອບພຣະຄຸນ, ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ໄມ້ກາງແຂນບໍ່ແມ່ນຈຸດຈົບຂອງເຣື່ອງ. ໄມ້ກາງແຂນຍັງນຳໄປສູ່ຊີວິດໃໝ່. ພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າໃນເນື້ອໜັງ. ພຣະອົງມີອຳນາດຂອງການສ້າງ. ພຣະອົງມີອຳນາດເໜືອຊີວິດແລະຄວາມຕາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍພຣະເຢຊູ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດຕິດຕາມມາຈາກການຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ການຄືນດີກັນຕິດຕາມຈາກການແຕກແຍກ, ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຕິດຕາມຄວາມໂສກເສົ້າ. ນັ້ນຄືຄຳສັນຍາທີ່ພຣະເຢຊູເຮັດກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ. "ຫົວໃຈຂອງພວກທ່ານຈະຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເອົາຄວາມຍິນດີນັ້ນອອກໄປຈາກພວກທ່ານໄດ້." (ຂໍ້ 22). ນີ້ແມ່ນຂ່າວປະເສີດ! ຄວາມຍິນດີຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກເອົາໄປຈາກພຣະອົງເພື່ອວ່າຄວາມຍິນດີຂອງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເອົາໄປຈາກພວກເຮົາໄດ້. ພຣະອົງໄດ້ຖືກເອົາໄປຈາກຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງບໍ່ສາມາດເອົາໄປຈາກພຣະອົງໄດ້. ພຣະອົງໄດ້ທຳງານທີ່ເຈັບປວດເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາບັງເກີດໃໝ່-ເພື່ອຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຮົາຈະກາຍເປັນຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ.

2. ໂຢຮັນ 16:27-30

27. ດ້ວຍວ່າພຣະບິດາເອງກໍຊົງຮັກແພງທ່ານທັງຫຼາຍ ເພາະວ່າພວກທ່ານໄດ້ຮັກແພງເຮົາ ແລະໄດ້ເຊື່ອວ່າເຮົາອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ. 28. ເຮົາໄດ້ອອກມາຈາກພຣະບິດາແລະໄດ້ມາໃນໂລກ ແລ້ວເຮົາຈະຈາກໂລກໄປຫາພຣະບິດາອີກ." 29. ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ທູນວ່າ, "ນີ້ແຫຼະ, ບັດນີ້ທ່ານກ່າວໂດຍແຈ່ມແຈ້ງ ບໍ່ໄດ້ກ່າວເປັນຄຳປຽບທຽບ. 30. ບັດນີ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າທ່ານຮູ້ຈັກສັພທຸກສິ່ງ ແລະບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຜູ້ໃດຈະຖາມທ່ານອີກ ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເຊື່ອວ່າທ່ານມາຈາກພຣະເຈົ້າ."

ອັຄສາວົກໂຢຮັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂ່າວປະເສີດຂອງທ່ານດ້ວຍຄວາມຈິງອັນບໍ່ໜ້າເຊື່ອກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູວ່າ: "ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນ

ພຣະຄຳຊົງເປັນຢູ່ແລ້ວ, ແລະພຣະຄຳນັ້ນຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະຄຳນັ້ນແຫຼະຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ. ພຣະຄຳໄດ້ຊົງບັງເກີດເປັນມະນຸດ ແລະຊົງອາສັຍຢູ່ຖ້າມກາງເຮົາທັງຫຼາຍບໍຣິບູນດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ ເຮົາທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນສະງ່າຣາສີຂອງພຣະອົງ ຄືສະງ່າຣາສີອັນສົມກັບພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງ." (ໂຢຮັນ 1:1,14). ດຽວນີ້ພຣະເຢຊູໄດ້ສລຸບຄວາມຈິງແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ: "ເຮົາມາຈາກພຣະບິດາ, ແລະມາໃນໂລກ."

ຄຣິສຕຽນຫັນໄປສູ່ຄວາມເປັນຈິງຂອງຄວາມຈິງສອງຢ່າງ: (1) ພຣະເຢຊູມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ (2) ພຣະເຢຊູຢູ່ໃນໂລກ. ຖ້າຫາກວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະສເນີໃຫ້ມະນຸດ, ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຈະໜີຈາກການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພຣະເມຊີອາຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະບໍ່ດີກວ່າທີ່ພວກເຮົາພະຍາຍາມດຳເນີນຊີວິດທີ່ສົມບູນແບບທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການແລະສົມຄວນ. ຖ້າຫາກວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ, ຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍຂາດຄວາມສາມາດທີ່ຈະຕາຍແທນພວກເຮົາຫຼືອຳນາດທີ່ຈະຟື້ນຄືນຈາກຄວາມຕາຍ. ພຣະຄຣິດຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະບິດາກໍບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມທຸຣະກິດໃນການໄຖ່ບາບຜູ້ໃດແລະບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນການເຮັດສິ່ງໃດກ່ຽວກັບຄຳສາບແຊ່ງຂອງບາບຂອງພວກເຮົາ. ການຕາຍຂອງພຣະອົງຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນຈະເປັນຄວາມໂສກເສົ້າບໍ່ມີຫຍັງຫຼາຍໄປກວ່ານັ້ນ. ແລະກ້ອນຫີນທີ່ອັດອຸບມຸງນັ້ນກໍຈະຄົງຢູ່ທີ່ເດີມ. ການປະກາດຂອງພຣະເຢຊູວ່າມາຈາກພຣະບິດາບໍ່ແມ່ນເລື່ອງເລັກນ້ອຍ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ພຣະເຢຊູຈະຕ້ອງຢູ່ໃນໂລກ. ຖ້າພຣະເຢຊູມາຈາກພຣະບິດາ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ "ມາໃນໂລກ," ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງມີອຳນາດທີ່ຈະເອົາບາບຂອງພວກເຮົາໄປ, ພຣະອົງຈະບໍ່ສາມາດຊ່ວຍພວກເຮົາໄດ້. ຖ້າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ມີເນື້ອໜັງແລະຢູ່ທ້າມກາງພວກເຮົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງມີອຳນາດໃນການຍົກເລີກຄວາມຜິດບາບກໍຕາມ, ມັນກໍອາດຈະບໍ່ເຄີຍຖືກຍົກເລີກໄດ້ເລີຍ. ຖ້າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກຊຶ່ງເປັນທັງພຣະເຈົ້າທີ່ສົມບູນແບບແລະເປັນມະນຸດຢ່າງສົມບູນ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຫັນໜີຈາກບາບຂອງພວກເຮົາ, ຈະບໍ່ຫວິດພົ້ນຈາກພຣະພິໂຣດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈະບໍ່ເຄີຍປະສົບການກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ຈະບໍ່ເຄີຍມີຄວາມຫວັງໃນສວັນ, ແລະບໍ່ເຄີຍເຫັນພຣະຣັສມີພາບຂອງພຣະອົງອີກດ້ວຍ. ຄວາມຫວັງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງສອງຢ່າງນີ້. ພຣະເຢຊູຍັງເວົ້າບໍ່ຈົບເທື່ອ. ພຣະອົງເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ: "ອີກເທື່ອນຶ່ງ, ເຮົາກຳລັງຈະອອກຈາກໂລກແລະໄປຫາພຣະບິດາ. "ການສະເດັດກັບຄືນຂອງພຣະເຢຊູຫາພຣະບິດາໃຫ້ຄວາມເລົ້າໂລມພວກເຮົາຫຼາຍເຫດຜົນ: ຄວາມຫວັງຂອງສວັນ, ການປະທັບຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ, ການອ້ອນວອນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການປົກຄອງ ແລະການຄອບຄອງຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຕ້ອງການພຣະເຢຊູໃຫ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ-ແລະພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ພຣະອົງກັບຄືນສູ່ພຣະບິດາ. ທຸກໆຢ່າງກ່ຽວກັບໄຊຊະນະຂອງພວກເຮົາແລະການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດກໍເປັນເພາະວ່າພຣະເຢຊູມາຈາກພຣະເຈົ້າພຣະບິດາແລະໄດ້ສະເດັດກັບຄືນໄປສູ່ພຣະອົງແລ້ວ.

3. <u>ໂຢຮັນ 16:31-33</u>

31. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ດຽວນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍເຊື່ອແລ້ວຫຼື? 32. ເບິ່ງແມ່, ເວລາຈະມາແລະເວລານັ້ນກໍເຖິງແລ້ວ ທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງແຕກຊະກັນໄປບ້ານໃຜເຮືອນມັນ ແລະຈະປະເຮົາໄວ້ຜູ້ດຽວ ແຕ່ຫາກວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຜູ້ດຽວເພາະພຣະບິດາຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ. 33. ເຮົາໄດ້ບອກເຣື່ອງນີ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີຄວາມສງົບສຸກໃນເຮົາ ໃນໂລກນີ້ພວກທ່ານຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກ ແຕ່ຈົ່ງຊື່ນໃຈເທາະ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ຊະນະໂລກແລ້ວ."

"ເຮົາໄດ້ຊະນະໂລກແລ້ວ." ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າ "ອາດຈະ" ຫຼື "ຫວັງວ່າ." ພຣະອົງເວົ້າດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າເປັນຜູ້ສ້າງຈັກກະວານ, ໂດຍຮູ້ວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະບໍ່ເຮັດກິຈການນີ້ໃຫ້ສຳເລັດ. ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ມີໄຊຊະນະເໜືອໂລກ. ຖ້າທ່ານມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງເປັນຜູ້ມີຊັຍຂອງທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ຮູ້ດອກວ່າເປັນຫຍັງ

ທ່ານອາດຈະຕ້ອງການຜູ້ມີໄຊຊະນະໃນເວລານີ້, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແນ່ໃຈວ່າທ່ານຕ້ອງການ. ພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງການ. ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, “ທ່ານຈະມີຄວາມທຸກລໍາບາກໃນໂລກນີ້.” ເຈົ້າຈະສູນເສັຽວຽກຂອງເຈົ້າໃນໂລກນີ້. ເຈົ້າຈະເປັນມະເຮັງໃນໂລກນີ້. ກະດູກຂອງທ່ານຈະຫັກ, ທໍາລາຍຄໍາສັນຍາ, ຊອກຫາຄວາມກັງວົນໃໝ່, ແລະສູນເສັຽໝູ່ເພື່ອນເກົ່າ. ພຣະເຢຊູເອງບໍ່ໄດ້ແມ່ນພູມຕ້ານທານກັບຄວາມທຸກທໍຣະມານ. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄໍາເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ພຣະອົງກໍອີກບໍ່ດົນທີ່ຈະຮັບການເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ທົນທຸກເພື່ອເຫັນແກ່ພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູປະເຊີນກັບຄວາມທຸກທໍຣະມານ. ພຣະອົງໄດ້ ຖືກປະຖິ້ມໄວ້ໂດຍພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ-ເພື່ອນທີ່ໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ-ໃນເວລາຖືກຈັບກຸມ, ແຕ່ພຣະເຢຊູຍັງຄົງເຂັ້ມແຂງເພາະວ່າພຣະບິດາຢູ່ກັບພຣະອົງ. ພວກເຮົາປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດມີຄວາມສງົບເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວ. ພຣະອົງຊົງຢູ່ກັບພວກເຮົາ.

ໃນໂລກນີ້ພວກເຮົາປະເຊີນກັບຄວາມທຸກລໍາບາກ. ພວກເຮົາຈະມີບັນຫາໃຫຍ່ເກີນໄປສໍາລັບພວກເຮົາ. ພວກເຮົາປະເຊີນກັບຄວາມເຈັບປວດຫຼາຍເກີນໄປທີ່ຈະທົນໄດ້. ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວິທີການຕໍ່ສູ້ຫຼືວິທີການຊະນະ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້. ພຣະອົງຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າຈະເຮັດແນວໃດ. ພຣະເຢຊູມອບໄຊຊະນະຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູບໍ່ສາມາດເສັຽຊັຍ ແລະພຣະອົງກ່າວກັບພວກເຮົາວ່າ, "ພວກທ່ານສາມາດຮັບເອົາງານແລະໄຊຊະນະຂອງເຮົາ. ນີ້ຄື, ລູກຂອງເຮົາເອີຍ, ທ່ານສາມາດຮັບເອົາແຜນການໃຫຍ່ຂອງເຮົາ, ມັນເປັນຂອງທ່ານເພາະວ່າທ່ານເປັນຂອງເຮົາ.” ພຣະອົງໄດ້ດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງຄົບບໍຣິບູນແລະມັນມີຄວາມໝາຍຕໍ່ພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອການຊ່ວຍພວກເຮົາຈາກຄວາມຕາຍ. ພຣະເຢຊູເປັນຄືນມາຈາກຕາຍ, ເອົາຊະນະຄວາມຕາຍນັ້ນເອງແລະພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, “ໄຊຊະນະຂອງເຮົາແມ່ນຂອງທ່ານ! ເຮົາເປັນຜູ້ມີໄຊຊະນະເພາະຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນ. ເຮົາສາມາດມີຄວາມສງົບ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ເພາະໄຊຊະນະຂອງເຮົາຢູ່ໃນອົງພຣະຄຣິດ.

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ໃນພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາມີໄຊຊະນະເໜືອສິ່ງທຸກສິ່ງທີ່ໂລກຖິ້ມໃສ່ພວກເຮົາ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ຈົດຈໍາ**. ຕັ້ງບາງເວລາໃນແຕ່ລະມື້ຂອງອາທິດນີ້ເພື່ອທ່ອງຈໍາພຣະທັມ ໂຢຮັນ 16:33.
- **ສ້າງບັນຊີລາຍການ.** ເຈົ້າປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍອັນໃດ? ຈົດບັນທຶກຄວາມເຈັບປວດໃນຊີວິດຂອງທ່ານແລະຂຽນຂໍ້ນຶ່ງທີ່ຢູ່ຂ້າງໜ້າແຕ່ລະບັນຫາທີ່ເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ທ່ານມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ.
- **ໜູນໃຈຄົນອື່ນ.** ໃຜເປັນທຸກທໍລະມານໃນຊີວິດຂອງທ່ານຕອນນີ້? ທ່ານຈະຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພົບຄວາມສງົບແລະຄວາມກ້າຫານໄດ້ແນວໃດ? ໂທຫາພວກເຂົາຫຼືສົ່ງຂໍ້ຄວາມໃຫ້ກໍາລັງໃຈໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຈິງຂອງບົດຮຽນນີ້.

ເໝືອນກັບ Abraham Lincoln, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າມື້ທີ່ມືດມົວອາດຈະຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກເຮົາ. ຄວາມທຸກທໍຣະມານເປັນສ່ວນຄົງທີ່ຂອງສະພາບຂອງມະນຸດ. ມີຄໍາເວົ້າມາຕລອດ, ແຕ່ໃຜທີ່ບໍ່ທົນທຸກໃນເວລານີ້ອາດຄາດວ່າຄົງຍັງບໍ່ດົນ. ຂອບພຣະຄຸນ, ພວກເຮົາທີ່ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເຂົ້າໃຈຄວາມທຸກທໍລະມານ. ພຣະອົງລົ້ງຕໍ່ຄວາມໂສກເສົ້າ. ຈື່ໄວ້ວ່າ: ຄວາມເຈັບປວດບໍ່ມີພະລັງຄືກັບພຣະເຢຊູ. ຄວາມທຸກລໍາບາກບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ດົນນານທໍ່ຊີວິດນິຣັນດອນ. ໃນພຣະເຢຊູ, ມີໄຊຊະນະສເມີ.

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ https://ulsb.org/sunday-school-2/ **ແປໂດຍ PA**